

[Wihjelm.]

jeg det ikke tilfredsstillende, at ingen uden at redegøre for, hvordan de så mener genhusningsproblemet skulle kunne løses, reelt har taget stilling til ændringsforslaget, der er det eneste af de foreliggende, som tenderer til at løse genhusningsproblemet, nemlig ved at pålægge den samme genhusningspligt for private udlejere, som man har og har haft i mange år for de almenyttige boligselskaber, og gøre det i det omfang, det vil være nødvendigt for at realisere denne lov.

Så er der finansieringen. Vi finder det principielt helt forkert, at lejerne skal kunne pålægges ekstra husleje, fordi så moderate brandsikringskrav, som er stillet her, kræves opfyldt. Vi har forsøgt med et ændringsforslag for i hvert fald at se, hvor langt andre partier vil gå med en sådan sag, og vi har stillet et meget moderat krav, der kun går på, at i det omfang, der er dækning inden for den husleje-forhøjelse, der kom som følge af kapitalafkastbestemmelserne i boligforliget sidste år, skal brandsikringen finansieres af disse midler, og uden at der pålægges leje-forhøjelser. Først derefter skal man kunne tage af genopretningskontoen, som er hovedpunktet i det, der er foreslået her, men som i mange tilfælde vil være utilstrækkelig, og hvor det især er utilfredsstillende, fordi — og her har vi fået bekræftet den helt nærliggende formodning, vi havde — det jo er lige præcis de samme gamle ejendomme, der har mest behov for genopretning, og hvor genopretningskontoen slår ringest til i forvejen, som kræver de relativt største investeringer i brandsikring. Her foreslår vi altså, at man primært finansierer via den del af husleje-forhøjelsen, der kom ved sidste års boligforligs kapitalafkastbestemmelser.

Må jeg sige om de øvrige ændringsforslag, at vi er imod samtlige fremskridtspartiets ændringsforslag undtagen nr. 8, som jeg skal vende tilbage til, og som vi vil undlade at stemme til. Når vi går imod fremskridtspartiets ændringsforslag om at undtage en- og tofamilieshuse, skyldes det ikke dette spilfægteri, som Kirsten Jacobsen ganske korrekt har beskrevet det — vi vil heller ikke stemme for flertallets ændringsforslag — men det skyldes ganske enkelt, at hvis et en- og tofamilieshus er på over 2 etager, er det jo sædvanligvis dér, man har sine værelse-

lejere, hvis man har sådanne — det har man ret hyppigt i den slags huse — og i hvert fald er det dér, man har sine børnesoveværelser og den slags ting. Det er det normale, og derfor finder vi det ikke særlig betryggende, heller ikke med det fikumdik, som flertallet har lavet et underændringsforslag på, at undtage med den begrundelse, at det er et en- og tofamilieshus. Man skal huske på, at det stadig væk er over 2 etager.

Når vi vil undlade at stemme til fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 8, hvor man siger, at kommunerne i så fald skal give en udsættelse, er det af den simple grund, at fremskridtspartiets forslag er den nøgne realitet, eftersom der ikke i flertallets forslag er nogen tidsfrist for, hvornår de indberetninger skal være afsendt. De kan afsendes helt op til den 31. december, og så bliver den kedelige realitet, når vi ikke kan få ministeren til at sætte en tidsfrist på det, at kommunerne må gøre det, som fremskridtspartiet foreslår. Det er altså kun af disse rent formelle grunde, at fremskridtspartiet med dette rammer realiteten og de andre i øvrigt ikke vil ændre ved forholdene, at vi undlader at stemme, men vi mener, der burde have været en tidsfrist dér.

Vi er i betænkningen gjort til tilsluttet parti til boligministerens ændringsforslag undtagen dette om at undtage en- og tofamilieshuse. Det er ikke korrekt, og det viser noget om det sjuskeri, som er sket med denne lovgivning, i strikte modstrid med, hvad flere af ordførerne, men vel at mærke af boligforligspartiernes ordførere, har sagt her om en grundig og saglig udvalgsbehandling. Det kan jeg på det kraftigste dementere, jeg har været til samtlige de udvalgs-møder, hvor denne sag har været på boligudvalgets dagsorden, og der har ikke været nogen grundig og saglig udvalgsbehandling. Noget af det, der sker, er, at selv denne slags sager, som intet har med de økonomiske boligforlig at gøre, kører man ude i korridorerne. Det er muligt, at man dér har snakket meget længe og meget sagligt og meget grundigt, men det er i hvert fald bl. a. sådan, at vi aldrig har givet tilsagn om at være medforslagsstillere til boligministerens ændringsforslag nr. 14, ligesom vi aldrig har givet tilsagn om at være medforslagsstillere til boligministerens ændringsforslag nr. 19,